

Literatura

- [1] David Kirk, Wen-mei Hwu: Programming Massively Parallel Processors: A Hands-on Approach, Morgan Kaufmann
- [2] Jason Sanders, Edward Kandrot: CUDA by example: an introduction to general-purpose GPU programming, Addison-Wesley Professional.
- Obratite pažnju na beleške ispod slajdova! U njima se nalaze dodatna detaljnija objašnjenja slajdova i/ili reference na poglavlja iz [1] i [2], u cilju boljeg razumevanja.

Uvod u GPGPU (1)

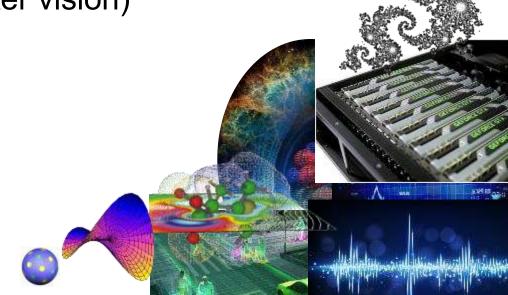
- Razvoj 3D grafike (i narastajuća industrija video igara) izvršio je veliki pritisak na razvoj grafičkih procesora, pa su vremenom isti evoluirali u paralelne i visokoprogramabilne procesore.
- Grafički procesori (GPU) su specijalizovani za računski intenzivna, visoko paralelna izračunavanja, i inicijalno su bili namenjeni za obradu grafike.
- Danas se koriste za računanja opšte namene (General-Purpose computation on GPU - GPGPU).

Uvod u GPGPU (2)

Širok spektar primena:

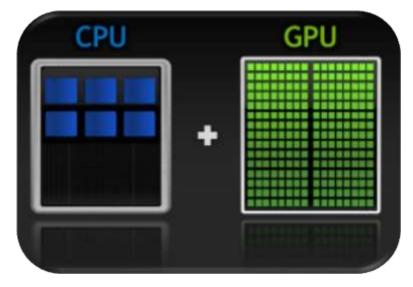
- Fizičke simulacije (computational physics)
- Hemijske simulacije (computational chemistry)
- Biološke simulacije (life sciences)
- Finansijska izračunavanja (computational finance)
- Računarska vizija (computer vision)
- Obrada signala
- Geometrija i matematika
- Baze podataka

Uvod u GPGPU (3)

- Heterogeno računarstvo
 - Korišćenje računskih resursa koji najbolje odgovaraju poslu
- CPU i GPU se najbolje koriste u režimu koprocesiranja:
 - CPU se koristi za sekvencijalni deo aplikacije gde je bitno kašnjenje (ulaz, izlaz, priprema podataka...)
 - GPU se koristi za delove koda koji troše najviše vremena (obrada

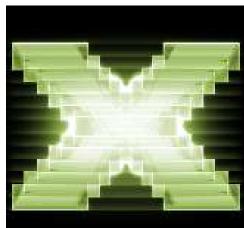
velike količine podataka)

Legacy GPGPU Model: HW & SW

- Programiranje samo korišćenjem grafičkog API-ja
 - Nepovoljna kriva učenja
 - Restrikcije u pristupu memoriji
 - Limitirani DRAM bandwidth

CUDA - Compute Unified Device Architecture

- Arhitektura za upravljanje izračunavanjem opšte namene na grafičkim procesorskim jedinicama, dostupna na NVIDIA grafičkim karticama serije 8000 i novije
- Dolazi sa softverskim okruženjem koje omogućava developerima da koriste C kao viši programski jezik.
- · Podržani su i drugi jezici, API i "directives-based" pristupi

CUDA komponente

- Driver
 - Low-level softver koji kontroliše grafičku karticu
- Toolkit
 - Nvcc CUDA kompajler
 - Nsight IDE plugin za Eclipse ili Visual Studio
 - Alati za profajliranje i debugging
 - Različite biblioteke

SDK

- Mnogo primera
- Error-checking
- Zvanično nije podržan od NVIDIA
- Skoro pa bez dokumentacije

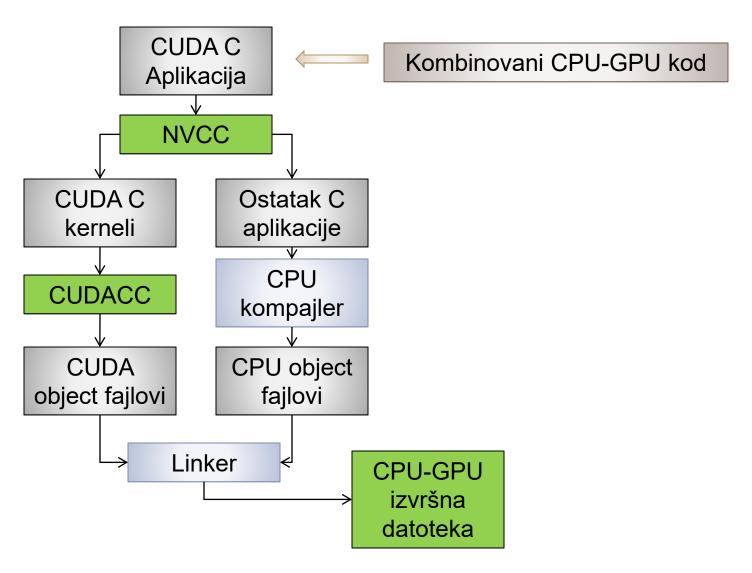
CUDA program

- CUDA program čine integrisani delovi koda za centralni i grafički procesor
 - Izvorni kod sadrži CUDA ekstenzije kojima se specificira koji delovi koda se kako i gde izvršavaju
- Prevođenje CUDA programa zahteva i prevodioca koji je u stanju da generiše kod koji se izvršava na centralnom procesoru i kod koji se izvršava na grafičkom procesoru

Prevođenje CUDA programa (1)

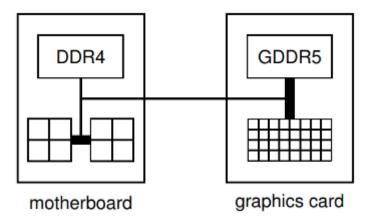
- Bilo koji izvorni kod koji sadrži CUDA ekstenzije mora se prevesti pomoću nvcc prevodioca
- NVCC je prevodilac-omotač (compiler driver)
 - Radi tako što poziva sve nepohodne alate i prevodioce
 - cudacc, g++, cl, ...
- Izlazi NVCC prevodioca su:
 - C kod koji se izvršava na strani domaćina (CPU kod) i koji se mora dalje prevesti odgovarajućim prevodiocem
 - PTX (Parallel Thread eXecution) kod
 - Predstavlja neku vrstu međukoda za grafički procesor
- Bilo koji program koji sadrži CUDA pozive, zahteva sledeće dve dinamičke bilioteke:
 - CUDA runtime biblioteku (cudart)
 - CUDA core biblioteku (cuda)

Prevođenje CUDA programa (2)

Hardverski pogled na GPU (1)

- Massively-Parallel Many Core Architecture
- Podrazumeva veliki broj streaming multiprocesora (SM) koji sami po sebi nisu preterano moćni, ali kombinovani sa dobro napisanim paralelnim kodom imaju izuzetno veliku moć računanja

CPU vs GPU (2)

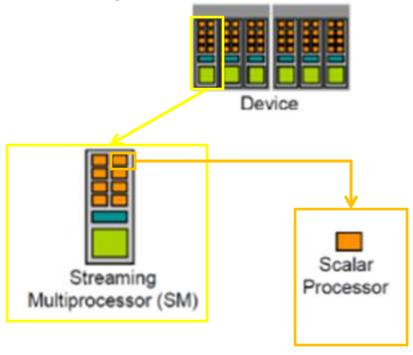
Fundamentalna razlika između CPU i GPU je u njihovom dizajnu:

- CPU je orijentisan ka tradicionalnom izvršenju poslova, a GPU ka obradi podataka
- Kod GPU mnogo više tranzistora je namenjeno obradi podataka nego keširanju i kontroli toka

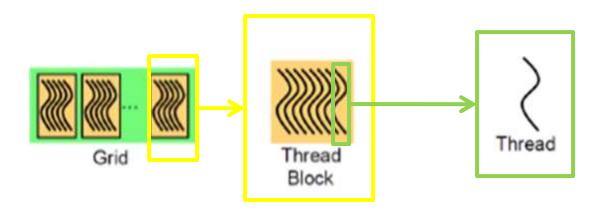
Hardverski pogled na GPU (2)

- Device = GPU = skup multiprocesora
- Multiprocesor (streaming multiprocessor SM) = skup procesora & deljive memorije

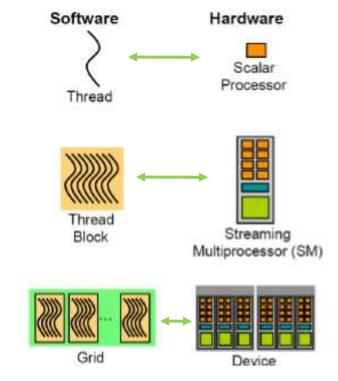
Softverski pogled na GPU (1)

- Kernel = Program koji se izvršava na GPU
- Grid (Rešetka) = Skup blokova niti koje izvršavaju kernel
- Blok niti = Grupa SIMD niti koje izvršavaju kernel i mogu komunicirati preko deljive memorije
- Kernel se izvršava kao grid blokova niti

Preslikavanje HW → SW

- Grid → GPU: Ceo grid je opslužen od strane GPU čipa
- Blok → SM: Svaki SM je odgovoran za opsluživanje jednog ili više blokova. Blok niti se nikada ne deli između različitih SM-a
- Nit → SP: Svaki SM je podeljen na više SP, gde je svaki od njih odgovoran za pojedinačnu nit iz bloka

$HW \rightarrow SW$

- Blokovi grida (rešetke) se enumerišu i distribuiraju multiprocesorima
- Niti unutar jednog bloka niti se izvršavaju konkurentno na jednom multiprocesoru
- Više blokova niti se mogu izvršavati istovremeno na jednom multiprocesoru
- Kako se blokovi niti završavaju, novi blokovi se pokreću na oslobođenim multiprocesorima
- SM je dizajniran da konkurentno izvršava na hiljade niti
- Svaka nit se izvršava na skalarnom procesoru (SP)
- Instrukcije se izvršavaju redom: nema predikcije grananja i nema spekulativnog izvršavanja

Softverski pogled (2)

- Na visokom nivou, master proces koji se izvršava na CPU vrši sledeće:
 - 1. Inicijalizacija kartice
 - 2. Alokacija memorije na hostu i device-u
 - 3. Kopiranje podataka iz memorije hosta u memoriju device-a
 - 4. Pokretanje većeg broja blokova na device-u
 - 5. Kopiranje podataka iz memorije device-a u memoriju hosta
 - 6. Ponavljanje 3-5 po potrebi
 - 7. Oslobađanje memorije i završavanje programa

Softverski pogled (3)

- Na nižem nivou (GPU):
 - Svaki blok se izvršava na SM
 - 2. Ako je broj blokova veći od broja SM, na svakom SM će se izvršavati više od jednog bloka ako ima dovoljno registara i deljive memorije, dok će ostali čekati u redu i biti izvršeni kasnije
 - Sve niti u okviru jednog bloka mogu pristupati lokalnoj deljivoj memoriji, ali ne mogu videti šta drugi blokovi rade (čak i kada su na istom SM)
 - Ne postoje garancije za redosled kojim se blokovi izvršavaju

Programski model (1)

- Grafički procesor se posmatra kao koprocesor (uređaj, compute device) u odnosu na centralni procesor (domaćin, host)
 - Izvršava računski intenzivan deo aplikacije
 - Izvršava jako veliki broj niti u paraleli
 - Poseduje svoju sopstvenu DRAM memoriju
- Deo aplikacije koji vrši obradu nad podacima izvršava se u vidu jezgra (kernel) koristeći veliki broj niti
 - GPU niti su lake (lightweight)
 - Imaju veoma mali režijski trošak prilikom stvaranja
 - GPU-u su potrebne hiljade niti za punu efikasnost
 - Višejezgarnom procesoru je potrebno samo nekoliko

Programski model (2)

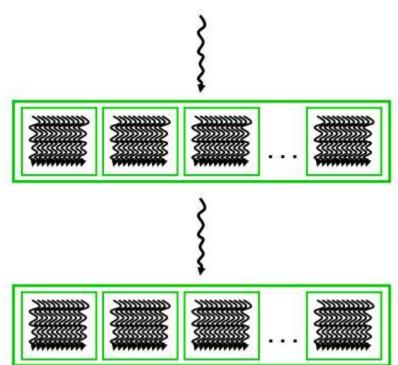
 CUDA program čine integrisani delovi koda za centralni i grafički procesor

Serial Code (host)

Parallel Kernel (device) KernelA<<< nBlk, nTid >>>(args);

Serial Code (host)

Parallel Kernel (device) KernelB<<< nBlk, nTid >>>(args);

Programski model (3)

Najjednostavnija forma kernela:

```
kernel_routine<<<gridDim, blockDim>>>(args);
```

- gridDim broj blokova (veličina "grida")
- blockDim broj niti unutar svakog bloka(veličina bloka)
- args limitirani broj argumenata, najčešće pokazivača na nizove na GPU, i konstante koje se kopiraju po vrednosti
- Generalnija forma dozvoljava da gridDim i blockDim budu
 2D ili 3D kako bi se pojednostavilo pisanje programa

Programski model (4)

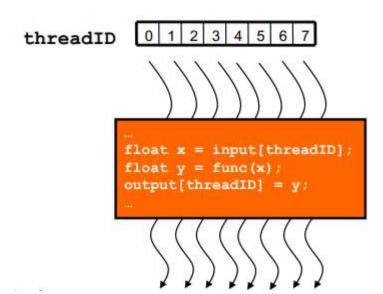
- Na nižem nivou, kada se pokrene jedan blok na SM, njega izvršava veći broj niti koje imaju pristup:
 - Promenljivama koje su prosleđene kao argumenti
 - Pokazivačima na nizove na device-u
 - Globalnim konstantama u memoriji device-a
 - Deljivoj memoriji i privatnim registrima/lokalnim promenljivama
 - Specijalnim promenljivama:
 - gridDim veličina (dimenzije) grida blokova (broj blokova u gridu)
 - blockDim veličina (dimenzije) svakog od blokova (broj niti u bloku)
 - blockldx indeks (ili 2D/3D indeksi) bloka
 - threadIdx indeks (ili 2D/3D indeksi) niti
 - warpSize uvek 32 za sada, ali može biti promenjen u budućnosti

Programski model (5)

- Kernel kod:
 - Napisan je iz ugla jedne niti
 - Razlikuje se od OpenMP multithreading-a
 - Sličan je modelu koji ima MPI gde se "rank" koristi za identifikaciju MPI procesa
 - Sve lokalne promenljive su privatne za nit
 - Potrebno je obratiti pažnju na to gde svaka od promenljivih "živi":
 - Svaka operacija koja uključuje podatke koji se nalaze u memoriji uređaja zahteva da isti budu prebačeni u/iz GPU registara
 - · Često je bolje kopirati vrednost u lokalnu registarsku promenljivu

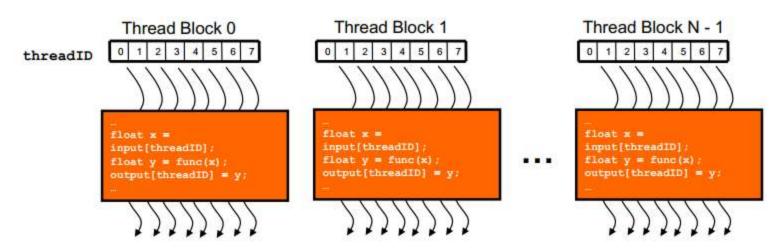
Izvršni model (1)

- CUDA jezgro se izvršava pomoću niza niti raspoređenih u odgovarajuću rešetku (grid)
 - Sve niti izvršavaju isti kod
 - SIMD/SPMD/SIMT model izvršavanja
 - Svaka nit ima jedinstveni identifikator (indeks) koji koristi da bi vršila pristup memoriji i donosila odluke

Izvršni model (2)

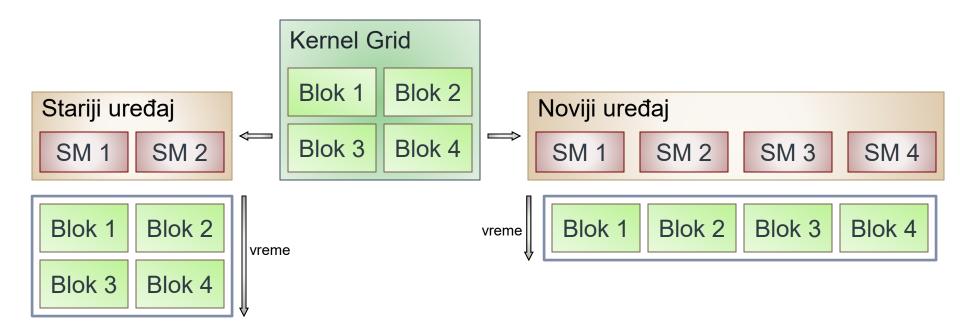
- Niti unutar rešetke su podeljene u nezavisne blokove
 - Svaki blok ima jedinstven identifikator unutar rešetke
 - Niti unutar istog bloka mogu da sarađuju
 - Koristeći sinhronizaciju, atomske operacije i deljenu memoriju
 - Niti iz različitih blokova ne mogu da sarađuju
 - Na ovaj način se omogućava transparentno skaliranje na bilo koji broj procesora

Skalabilnost

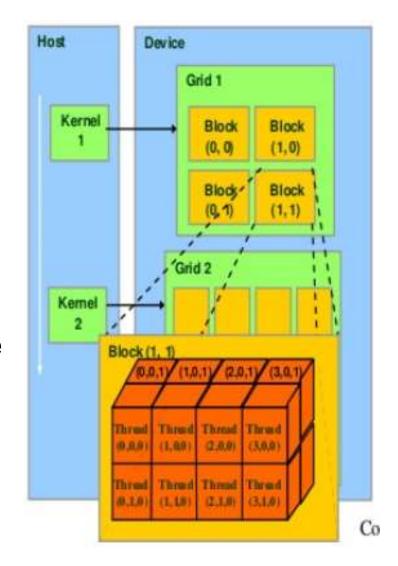
 Blokovi mogu izvršiti u bilo kojem redu u odnosu na druge blokove.

Novi uređaj može izvršiti više blokova paralelno obezbeđujući bolje performanse.

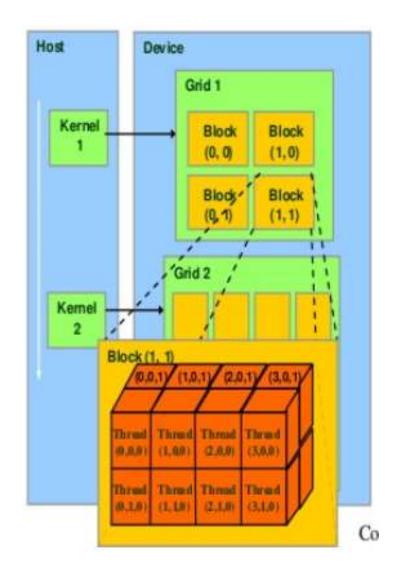
Izvršni model (3)

- Jezgro se konfiguriše prilikom svakog poziva
 - Zadaju se dimenzije bloka i rešetke
 - Blok i rešetka mogu biti višedimenzionalni
 - 1D, 2D ili 3D
- Niti i blokovi imaju identifikatore (indekse)
 - Tako da mogu da odluče nad kojim podacima da rade

Izvršni model (4)

- Za svaki blok se može odrediti indeks unutar rešetke
 - Block ID: 1D, 2D, 3D
 - blockldx promenljiva
- Za svaku nit se može odrediti indeks unutar bloka
 - Thread ID: 1D, 2D, 3D
 - threadIdx promenljiva
- Pojednostavljuje pristup memoriji pri obradi višedimenzionalnih struktura
 - Obrada slika i sl.

Razvoj CUDA aplikacija

Razvoj CUDA aplikacija

- Alokacija memorije i prenos podataka između GPU i CPU
 - Alokacija memorije
 - Memorijski transferi
- CUDA ekstenzije
 - Karakteristike funkcija koje se izvršavaju na hostu i uređaju
 - global, host & device funkcije
 - Izgled CUDA aplikacije
 - Osnovni koraci

Alokacija memorije i prenos podataka

- Alokacija memorije na strani domaćina se vrši statički ili standardnim C pozivima
- Alokacija memorije na uređaju se vrši putem odgovarajućih poziva API funkcija

cudaMalloc()

- Alocira objekat u globalnoj memoriji uređaja
- Zahteva dva parametra
 - Adresu pointera na alocirani objekat
 - Veličinu alociranog objekta u bajtovima
 - cudaMalloc((void **)&d_x, nbytes);

cudaFree()

- Oslobađa objekat iz memorije uređaja
- Zahteva pokazivač na objekat

Memorijski transferi

- Za prenos podataka između domaćina i uređaja, kao i unutar samog uređaja postoje odgovarajući pozivi
- cudaMemcpy()
 - Obavlja memorijske transfere
 - Zahteva četiri parametra:
 - Pokazivač na odredište
 - Pokazivač na izvor
 - Veličinu podataka koji se prenose u bajtovima
 - Tip transfera
 - cudaMemcpy(h_x, d_x, nbytes, cudaMemcpyDeviceToHost);
- Tipovi transfera
 - Host to Host(cudaMemcpyHostToHost)
 - Host to Device(cudaMemcpyHostToDevice)
 - Device to Host(cudaMemcpyDeviceToHost)
 - Device to Device(cudaMemcpyDeviceToDevice)
- Poziv cudaMemcpy() je sinhron
 - Kontrola se vraća CPU nakon što se kopiranje završi
 - Kopiranje startuje nakon što svi prethodni CUDA pozivi budu kompletiran

CUDA ekstenzije - funkcije

- CUDA program čine integrisani delovi koda za centralni i grafički procesor
- Kako prepoznati koja se funkcija gde izvršava?
 - Kvalifikator <u>global</u> označava kernel funkcije
 - Kvalifikator __host__ označava funkcije koje se izvršavaju samo na strani domaćina
 - Kvalifikator <u>device</u> označava funkcije koje se izvršavaju samo na strani uređaja

		Izvšava:	Poziva:
device	float deviceFunc()	uređaj	uređaj
global	void kernelFunc()	uređaj	domaćin
host	float hostFunc()	domaćin	domaćin

CUDA funkcije – kernel (1)

- Funkcije kernela imaju sledeće osobine
 - Definišu se kvalifikatorom __global___
 - Moraju biti void funkcije
 - Parametri jezgra mogu biti skalarni podaci ili pokazivači na podatke alocirane na uređaju

```
__global__
void vecAdd( int *devA, int *devB, int *devC, int n);
```

CUDA funkcije – kernel (2)

- Kernel mora biti pozvan pomoću odgovarajuće izvršne konfiguracije
 - Zadaje se pomoću sintaksne ekstenzije jezika C, pomoću trostrukih zagrada <<< i >>>

```
myKernel<<< n, m >>>(arg1, ...);
```

- Parametri n i m definišu organizaciju blokova niti na nivou grida i niti na nivou bloka
- Postoje još dva opciona parametra
 - Za eksplicitno rezervisanje deljene memorije na nivou bloka
 - Za upravljanje tokovima (streams)
- Svaki poziv jezgru je asinhron
 - Kontrola se odmah vraća centralnom procesoru
 - Kernel se izvršava nakon što su svi prethodni CUDA pozivi kompletirani

CUDA funkcije - ograničenja

- __device___ funkcijama se ne može uzeti adresa
 - One se najčešće implementiraju kao inline funkcije
- Za funkcije koje se izvršavaju na uređaju:
 - Ograničeno dozvoljena rekurzija
 - Hardversko ograničenje stek u deljenoj memoriji
 - Od Fermi arhitekture GPU-ova
- Nije dozvoljeno deklarisanje statičkih promenljivih unutar funkcije
- Nisu dozvoljene funkcije sa varijabilnim brojem argumenata
 - Funkcije poput printf(...)

Say Hello to CUDA (1)

```
int main( void )
{
    printf( "Hello, World!\n" );
    return 0;
}
```

Say Hello to CUDA (2)

```
#include "book.h"

__global__ void kernel( void ) {}

int main( void )
{
    kernel<<<1,1>>>();
    printf( "Hello, World!\n" );
    return 0;
}
```

- Prazna funkcija nazvana kernel(), sa kvantifikatorom global
- Poziv ove funkcije, dekorisan sa <<<1,1>>>

Say Hello to CUDA (3)

Kernel funkcija sa parametrima

Alokacija

Poziv kernela

Pribavljanje i štampanje rezultata

Dealokacija

```
#include <iostream>
#include "book.h"
__global__ void add(int a, int b, int* c)
   *c = a + b;
int main( void )
 int c;
 int* dev c;
  HANDLE ERROR(cudaMalloc((void**)& dev c, sizeof(int)));
  add<<<1,1>>>(2, 7, dev c);
  HANDLE ERROR(cudaMemcpy(&c, dev c, sizeof(int),
                            cudaMemcpyDeviceToHost));
  printf("2 + 7 = %d\n", c);
 cudaFree( dev c );
 return 0;
```

Say Hello to CUDA (4)

Kernel funkcija sa parametrima

Alokacija

Poziv kernela

Pribavljanje i štampanje rezultata

Dealokacija

```
#include <iostream>
#include "book.h"
global void add(int a, int b, int *c)
   *c = a + b:
int main( void )
 int c;
 int* dev c;
  HANDLE ERROR(cudaMalloc((void**)& dev c, sizeof(int)));
  add<<<1,1>>>(2, 7, dev c);
  HANDLE ERROR(cudaMemcpy(&c, dev c, sizeof(int),
                            cudaMemcpyDeviceToHost));
  printf("2 + 7 = %d\n", c);
 cudaFree( dev c );
 return 0;
```

Say Hello to CUDA (4)

Kernel funkcija sa parametrima

Alokacija

Poziv kernela

Pribavljanje i štampanje rezultata

Dealokacija

```
#include <iostream>
#include "book.h"
global void add(int a, int b, int *c)
   *c = a + b:
int main( void )
 int c;
 int* dev c;
  HANDLE ERROR(cudaMalloc((void**)& dev c, sizeof(int)));
  add<<<1,1>>>(2, 7, dev c);
  HANDLE ERROR(cudaMemcpy(&c, dev c, sizeof(int),
                            cudaMemcpyDeviceToHost));
  printf("2 + 7 = %d\n", c);
  cudaFree( dev c );
 return 0;
```

Sabiranje vektora – Tradicionalni C kod

```
#include "book.h"
#define N 10
void add(int* a, int* b, int* c);
int main( void )
{
    int a[N], b[N], c[N];
    // popunjavanje nizova
                                                   b
    for (int i=0; i<N; i++)</pre>
         a[i] = -i;
         b[i] = i * i;
    add( a, b, c );
    // štampanje rezultata
    for (int i=0; i<N; i++)</pre>
    {
        printf( "%d + %d = %d\n", a[i], b[i], c[i] );
    return 0;
}
```

Sabiranje vektora – Tradicionalni C kod

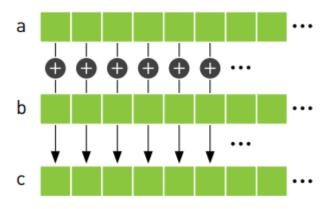
```
#include "book.h"
#define N 10
void add(int* a, int* b, int* c)
{
   for (i=0; i < N; i++)
         c[i] = a[i] + b[i];
}
                                                  b
// šta ako na raspolaganju imamo više CPUova?
void add2(int* a, int* b, int* c)
{
                                                  C
    int tid = 0; // CPU 0
    while (tid < N)</pre>
    {
        c[tid] = a[tid] + b[tid];
        tid += BROJ_CPUova; // ako imamo samo jedan CPU - ide +1
}
```

Sabiranje vektora – Tradicionalni C kod

CPU CORE 1

CPU CORE 2

```
void add( int *a, int *b, int *c )
{
  int tid = 0;
  while (tid < N) {
    c[tid] = a[tid] + b[tid];
    tid += 2;
  }
}</pre>
void add( int *a, int *b, int *c )
{
  int tid = 1;
  while (tid < N) {
    c[tid] = a[tid] + b[tid];
    tid += 2;
  }
}
```


Sabiranje vektora – GPU kod (1)

```
#include "book.h"
#define N 10
int main( void )
  int a[N];
  int b[N];
  int c[N];
  int* dev a;
  int* dev b;
  int* dev c;
  // alokacija memorije na GPU
 HANDLE_ERRÖR(cudaMalloc((void**)& dev_a, N * sizeof(int)));
 HANDLE_ERROR(cudaMalloc((void**)& dev_b, N * sizeof(int)));
 HANDLE_ERROR(cudaMalloc((void**)& dev_c, N * sizeof(int)));
  // inicijalizacija nizova a i b, na CPU
 for (int i=0; i<N; i++)</pre>
      a[i] = -i;
b[i] = i * i;
```

Sabiranje vektora – GPU kod (2)

```
// kopiranje nizova a i b na GPU
HANDLE ERROR(cudaMemcpy(dev a, a, N * sizeof(int), cudaMemcpyHostToDevice));
HANDLE_ERROR(cudaMemcpy(dev_b, b, N * sizeof(int), cudaMemcpyHostToDevice));
add<<<N,1>>>(dev a, dev b, dev c);
// kopiranje niza c sa GPU na CPU
HANDLE_ERROR(cudaMemcpy(c, dev_c, N * sizeof(int), cudaMemcpyDeviceToHost));
// prikaz rezultata
for (int i=0; i<N; i++)</pre>
    printf( "%d + %d = %d\n", a[i], b[i], c[i] );
}
// oslobađanje GPU memorije
cudaFree( dev_a );
cudaFree( dev b );
cudaFree( dev c );
return 0;
```

Sabiranje vektora – GPU kod (3)

```
__global__ void add( int *a, int *b, int *c )
{
    // Obrada podataka sa tid indeksom
    int tid = blockIdx.x;

    if (tid < N)
        c[tid] = a[tid] + b[tid];
}</pre>
```

- Izvršavanje kernela broj
- Predefinisane promenljive

Sabiranje vektora – GPU kod (4)

BLOCK 1

BLOCK 2

```
__global__ void

add( int *a, int *b, int *c ) {

    int tid = 0;

    if (tid < N)

        c[tid] = a[tid] + b[tid];

    }

    __global__ void

    add( int *a, int *b, int *c ) {

        int tid = 1;

        if (tid < N)

        c[tid] = a[tid] + b[tid];

    }
```

BLOCK 3

BLOCK 4

```
__global__ void
add( int *a, int *b, int *c ) {
    int tid = 2;
    if (tid < N)
       c[tid] = a[tid] + b[tid];
}
```

```
__global__ void
add( int *a, int *b, int *c ) {
    int tid = 3;
    if (tid < N)
       c[tid] = a[tid] + b[tid];
}
```

Sabiranje vektora – 1 blok, više niti (1)

Izmene:

- Blokovi i niti
 - Ranije smo kreirali N blokova, svaki sa 1 niti
 - add<<<N,1>>>(dev _ a, dev _ b, dev _ c);
 - Sad hoćemo 1 blok, svaki sa po N niti
 - add<<<1,N>>>(dev _ a, dev _ b, dev _ c);
- Indeksiranje podataka
 - Koristili smo blockldx
 - int tid = blockldx.x;
 - Sada je vrednost blockldx ista za svaku nit, pa koristimo threadldx
 - int tid = threadldx.x;

Sabiranje vektora – 1 blok, više niti (2)

```
#include "../common/book.h"
#define N 10
int main( void )
  int a[N];
  int b[N];
  int c[N];
  int* dev a;
  int* dev b;
  int* dev c;
  // alokacija memorije na GPU
 HANDLE_ERROR(cudaMalloc((void**)& dev_a, N * sizeof(int)));
 HANDLE_ERROR(cudaMalloc((void**)& dev_b, N * sizeof(int)));
 HANDLE_ERROR(cudaMalloc((void**)& dev_c, N * sizeof(int)));
  // inicijalizacija nizova a i b, na CPU
 for (int i=0; i<N; i++)</pre>
      a[i] = -i;
b[i] = i * i;
```

Sabiranje vektora – 1 blok, više niti (3)

```
// kopiranje nizova a i b na GPU
HANDLE ERROR(cudaMemcpy(dev a, a, N * sizeof(int), cudaMemcpyHostToDevice));
HANDLE ERROR(cudaMemcpy(dev b, b, N * sizeof(int), cudaMemcpyHostToDevice));
add<<<1,N>>>(dev a, dev b, dev c);
// kopiranje niza c sa GPU na CPU
HANDLE ERROR(cudaMemcpy(c, dev c, N * sizeof(int), cudaMemcpyDeviceToHost));
// prikaz rezultata
for (int i=0; i<N; i++)
    printf( "%d + %d = %d\n", a[i], b[i], c[i] );
// oslobađanje GPU memorije
cudaFree( dev_a );
cudaFree( dev b );
cudaFree( dev c );
return 0;
```

Sabiranje vektora – 1 blok, više niti (4)

```
__global__ void add( int *a, int *b, int *c )
{
    // Obrada podataka sa tid indeksom
    int tid = threadIdx.x;

if (tid < N)
    c[tid] = a[tid] + b[tid];
}</pre>
```

- · Izvršavanje kernela broj
- Predefinisane promenljive

Sabiranje vektora – nedostaci

- Broj blokova koje je moguće pokrenuti u jednoj dimenziji u pozivu je hardverski ograničen na 65 535.
- Broj niti u bloku je takođe ograničen 1024
- Kako sabrati vektore koji su mnogo veći?
 - Kombinacija blokova i niti

Sabiranje vektora – više blokova, više niti (4)

Izmene:

- Blokovi i niti
 - Sad imamo više blokova i više niti
 - Idalje nam treba N niti, ali ih je potrebno podeliti u više blokova
 - Proizvoljno, možemo uzeti 128 niti po bloku (bitno da bude manje od maksimalnog broja niti po bloku)
 - add<<<(N+127)/128,128>>>(dev _ a, dev _ b, dev _ c);
 - Ovakav poziv pokrece više niti nego što je potrebno
- Indeksiranje podataka
 - Koristili smo blockldx, i threadldx
 - Sada indeksiranje izgleda kao konverzija dvodimenzionalnog indeksa u jednodimenzionalni:
 - int tid = threadIdx.x + blockIdx.x * blockDim.x;
 - Varijabla blockDim čuva broj niti po svakoj dimenziji u bloku

Sabiranje vektora – nedostaci

- Šta kada je broj potrebnih niti veći od maksimalnog broja niti?
 - max_broj_niti = max_broj_blokova * max_broj_niti_u_bloku
- Rad sa toliko velikim nizovima nije neuobičajen: današnje kartice imaju dovoljno memorije
 - GeForce GTX 1080 ima 8GB

Neophodna je izmena kernela

Sabiranje vektora – veliki vektori

```
__global__ void add(int* a, int* b, int* c)
   int tid = threadIdx.x +
                 blockIdx.x * blockDim.x;
   while (tid < N)
       c[tid] = a[tid] + b[tid];
        tid += blockDim.x * gridDim.x;
Sličnosti sa CPU implementacijom?
blockDim.x * gridDim.x - broj niti
```

Sabiranje vektora – veliki vektori

 Da bi se izbeglo pokretanje više blokova nego što je neophodno, potrebno je razumno ograničiti broj blokova

```
add<<<128,128>>>( dev _ a, dev _ b, dev _ c );
```

Koji je sada limit za broj elemenata u vektoru?

Pribavljanje informacija o uređaju

Kako odabrati broj blokova i niti?

- Da bi razvili što optimalnije aplikacije, neophodno je da znamo karakteristike uređaja na kom se aplikacija izvršava
- U slučajevima kada postoji više uređaja, potreban je način za identifikaciju i selekciju

```
int count;
cudaGetDeviceCount(&count));
```

```
struct cudaDeviceProp {
    char name[256];
    size t totalGlobalMem;
    size t sharedMemPerBlock;
    int regsPerBlock;
    int warpSize;
    size t memPitch;
    int maxThreadsPerBlock:
    int maxThreadsDim[3];
    int maxGridSize[3];
    size t totalConstMem;
    int major;
    int minor:
    int clockRate;
    size t textureAlignment;
    int deviceOverlap;
    int multiProcessorCount;
    int kernelExecTimeoutEnabled:
    int integrated;
    int canMapHostMemory;
    int computeMode;
    int concurrentKernels;
    int ECCEnabled;
    int pciBusID;
    int pciDeviceID;
    int tccDriver:
```

Izbor uređaja

```
int main( void )
 cudaDeviceProp prop;
 int dev;
 HANDLE ERROR(cudaGetDevice(&dev));
 printf("ID of current CUDA device: %d\n", dev);
 memset( &prop, 0, sizeof(cudaDeviceProp));
 prop.major = 1;
 prop.minor = 3;
 HANDLE ERROR( cudaChooseDevice(&dev, &prop));
 printf("ID of CUDA device closest to revision 1.3:
                                        %d\n", dev);
 HANDLE ERROR(cudaSetDevice(dev));
```